

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 16C/320/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315208994
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Fekete
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:1315208994.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou Mgr. Ivanou Fekete, v právnej veci žalobkyne: Z. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX, C. C., štátny občan SR, zastúpenej JUDr. Jankou Kmeťovou, advokátkou, ul. Prof. Sáru 44, Banská Bystrica, proti žalovanej: Slovenská sporiteľňa, a.s., v skratke SLSP, a.s. so sídlom Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00151653, zastúpenému JUDr. Romanom Kvasnicom, advokátom, s.r.o, so sídlom Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, IČO: 36866598 o zaplatenie 5.627 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke istinu vo výške 5.627 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške

- 5,75 % p.a. zo sumy 225,08 eur od 16.04.2013 do zaplatenia,
- 5,50 % p.a. zo sumy 225,08 eur od 16.05.2013 do zaplatenia,
- 5,50 % p.a. zo sumy 225,08 eur od 16.06.2013 do zaplatenia,
- 5,50 % p.a. zo sumy 225,08 eur od 16.07.2013 do zaplatenia,
- 5,50 % p.a. zo sumy 225,08 eur od 16.08.2013 do zaplatenia,
- 5,50 % p.a. zo sumy 225,08 eur od 16.09.2013 do zaplatenia,
- 5,50 % p.a. zo sumy 225,08 eur od 16.10.2013 do zaplatenia,
- 5,25 % p.a. zo sumy 225,08 eur od 16.11.2013 do zaplatenia,
- 5,25 % p.a. zo sumy 225,08 eur od 16.12.2013 do zaplatenia,
- 5,25 % p.a. zo sumy 225,08 eur od 16.01.2014 do zaplatenia,
- 5,25 % p.a. zo sumy 225,08 eur od 16.02.2014 do zaplatenia,
- 5,25 % p.a. zo sumy 225,08 eur od 16.03.2014 do zaplatenia,
- 5,25 % p.a. zo sumy 225,08 eur od 16.04.2014 do zaplatenia,
- 5,25 % p.a. zo sumy 225,08 eur od 16.05.2014 do zaplatenia,
- 5,15 % p.a. zo sumy 225,08 eur od 16.06.2014 do zaplatenia,
- 5,15 % p.a. zo sumy 225,08 eur od 16.07.2014 do zaplatenia,
- 5,15 % p.a. zo sumy 225,08 eur od 16.08.2014 do zaplatenia,
- 5,05 % p.a. zo sumy 225,08 eur od 16.09.2014 do zaplatenia,
- 5,05 % p.a. zo sumy 225,08 eur od 16.10.2014 do zaplatenia,
- 5,05 % p.a. zo sumy 225,08 eur od 16.11.2014 do zaplatenia,
- 5,05 % p.a. zo sumy 225,08 eur od 16.12.2014 do zaplatenia,
- 5,05 % p.a. zo sumy 225,08 eur od 16.01.2015 do zaplatenia,
- 5,05 % p.a. zo sumy 225,08 eur od 16.02.2015 do zaplatenia,
- 5,05 % p.a. zo sumy 225,08 eur od 16.03.2015 do zaplatenia,
- 5,05 % p.a. zo sumy 225,08 eur od 16.04.2015 do zaplatenia a náhradu za zaplatený súdny poplatok v sume 337,50 euro, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke náhradu trov právneho zastúpenia v sume 841,97 euro k rukám právnej zástupkyne navrhovateľky JUDr. Janke Kmeťovej, advokátke v lehote 3 dni od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou zo dňa 23.04.2015 sa žalobkyňa domáhala, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť jej sumu 5.627 eur s príslušenstvom a nahradiť trovy konania.

Žalobkyňa, zastúpená advokátkou, žalobu odôvodnila tým, že so žalovanou uzatvorila dňa 11.07.1997 zmluvu o dôchodku podľa § 842 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), nazvanú ako Zmluva o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu SLSP a.s.“, predmetom ktorej bolo právo žalobkyne na doživotné peňažné plnenie z Podporného dôchodkového fondu žalovanej vo výške 6.781 SKK (po prepočte konverzným kurzom 225,08 euro) mesačne vždy k 15.dňu nasledujúceho mesiaca až do dožitia žalobkyne. Žalovaná od uzatvorenia zmluvy túto čiastku žalobkyňi pravidelne mesačne vyplácala. Dňa 29.10.2009 bola žalobkyňi doručená výpoveď z 27.10.2006, ktorou žalovaná vypovedala predmetnú zmluvu o dôchodku s uvedením výpovedného dôvodu „využitie zákonného práva podľa ustanovenia § 582 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení“, podľa ktorej mala platnosť a účinnosť zmluvy o dôchodku skončiť dňa 31.03.2010. Žalobkyňa dňa 12.11.2009 zaslala žalovanej nesúhlas s uvedenou výpoveďou. Podľa žalobkyne bola Zmluva o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu SLSP a.s. zo dňa 11.07.1997 (ďalej len „Zmluva o dôchodku“) platne uzatvorená a ide o samostatne upravený zmluvný typ podľa §§ 842 až 844 OZ, ktorého zmyslom je poskytnúť oprávnenej osobe záruku plnenia zo strany osoby povinnej na doživotie, teda do zániku zmluvy, vzhľadom k čomu nemôže žalovaná túto zmluvu vypovedať podľa 582 OZ, nakoľko zmluva o dôchodku podľa § 842 OZ je zmluvou uzatvorenou na dobu určitú. Opačný názor žalovanej je v rozpore so zmyslom špeciálnej právnej úpravy. Zmluva o dôchodku, ktorej znenie vyhotovila žalovaná, bola dojednaná na dobu určitú a to do konca mesiaca, ktorého sa príjemca dožil, pričom k uvedenému PDF SLSP bol vytvorený štatút, na základe ktorého zamestnanci žalovanej žiadali o mesačné plnenie podľa Zmluva o dôchodku. Poukázala aj na Nález Ústavného súdu SR zo dňa 25.04.2012, č. k. II . ÚS 26/2012-33, v ktorom v obdobnej veci, kde bol žalobný návrh, po odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu odvolacím súdom zamietnutý a v ktorom Ústavný súd SR jednoznačne zaujal právny názor, že zmluva o dôchodku podľa § 842 OZ je zmluvou uzatvorenou na dobu určitú.

Žalobkyňa ďalej v návrhu uviedla, že žalovaná v minulosti žalobkyňi plnila a to na základe právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Bratislava III., č. k . 21C 61/2013 a to za mesiac máj 2010 až marec 2013. Nakoľko od apríla 2013 žalovaná nevyplatila žalobkyňi z uvedeného titulu žiadnu sumu, žalobkyňa uplatňuje nárok aj za ďalšie obdobie 04/2013 a ž 04/2015 vo výške 225,08 euro (6.781 SKK) mesačne, spolu so zákonnými úrokmi z omeškania.

Žalobkyňa na preukázanie svojich tvrdení predložila: Zmluvu o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu SLSP a.s. zo dňa 11.07.1997, Výpoveď z 26.10.2009, Nesúhlas s výpoveďou zo Zmluvy z 11.11.2009, Štatút PDF SŠTSP z 01.07.1993(teraz SLSP, a.s.), formulár Zmluvy o dôchodku a Žiadosti o poskytnutie plnenia z PDF SŠTSP, usmernenie z 20.07.1993

Žalovaná v rámci vyjadrenia k žalobe z 20.08.2015 vzniesla námietku právoplatne rozsúdenej veci, v zmysle § 159 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, rozsudkom OS Banská Bystrica zo dňa 15.04.2013, č. k. 12C 119/2010-584, ktorým súd právoplatne zamietol žalobu žalobkyne, z dôvodu platného vypovedania Zmluvy o dôchodku, pričom v uvedenom konaní otázku platnosti výpovede posudzoval súd ako otázku predbežnú, vo veci o žalobe na mesačné plnenie zo spornej Zmluvy o dôchodku a preto nie je možné, aby súd znova prejednával vec, i keď za ďalšie obdobie, na základe totožného skutkového a právneho stavu.

Ďalej žalovaná namietala existenciu uplatneného nároku, ktorý neuznáva, nakoľko nemá voči žalobkyňi žiadny záväzok z predmetnej zmluvy o dôchodku, pretože uplatnené právo na plnenie ktorého sa žalobkyňa domáha je v rozpore s hmotným právom, a ak by aj v minulosti existovalo, tak by zaniklo a preto ani súd nemôže poskytnúť právnu ochranu neexistujúcemu právu. Výpoveď zo Zmluvy o dôchodku považuje žalovaná za platne danú, čím zmluvný vzťah žalobkyne a žalovanej zanikol dňa 31.03.2010. Poukázala na právne závery vyslovené odvolacím súdom v spomínanom konaní, ohľadom platnosti výpovede v súvislosti so závermi, že Zmluva o dôchodku je uzatvorená na dobu neurčitú a preto ju je

možné vypovedať (uznesenie KS v Banskej Bystrici z 29.11.2012, č.k. 15Co/13/2012-550 v konaní sp. zn. 12C/119/2010).

Žalovaná uviedla, že na vec sa tiež vzťahujú ustanovenia § 27 ods. 8, § 116 a najmä odo dňa jeho účinnosti aj ustanovenie § 119 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov a následne sa na vec aplikuje ustanovenie § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka s tým, že plnenie zo zmluvy sa stalo právne nemožné zo strany banky, nie je možné obísť normu verejného práva akou je zákon o bankách. Žalovaná použitie Zákona o bankách zdôvodnila tým, že tento zákon upravuje okrem bankových činností aj iné činnosti banky, pričom ustanovenie § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona, výslovne neumožňuje banke uskutočňovať činnosti v rozpore s týmto zákonom a vzhľadom k tomu, sa tento zákon použije okrem bankových činností na všetky činnosti banky, ktoré Zákon o bankách zakazuje a s odvolaním na § 116 odporca dôvodil, že sa ustanoveniami tohto zákona spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona. Potom na základe uvedeného právneho výkladu, žalovaná vyjadrila názor, že takýto zákonný zákaz je logický a potrebný aj z dôvodu, že účelom zákona je ochrániť vklady klientov v bankách, pretože nie je prípustné, aby sa klienti banky svojimi vkladmi skladali navrhovateľke na plnenie zo Zmluvy o dôchodku. Plnenie zo Zmluvy o dôchodku je tiež s ohľadom na § 27 ods. 8 zákona o bankách aj hospodársky neodôvodnené, nakoľko žalovaná ako banka nemá žiaden hospodársky dôvod na plnenie z takejto zmluvy a ide predovšetkým o plnenie bez akejkoľvek protihodnoty vo vzťahu k banke, čím sú splnené podmienky, ktoré zmluvu o dôchodku, vzhľadom na jej právny obsah a charakter, banke znemožňujú uzatvoriť a pokiaľ je uzatvorená, tak plniť. V súhrne napokon žalovaná uviedla, že pri uplatnenom nároku ide o inú ako bankovú činnosť, ktorá je odo dňa účinnosti § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou v rozpore so zákonom o bankách. Preto pri zmluve o dôchodku podľa § 842 OZ, ide o banke zákonom zakázaný záväzok zo zmluvy jednostranne zaväzujúcej a pri aplikovaní uvedených ustanovení zákona o bankách, tento záväzok, ak by aj predtým existoval tak zanikol, nakoľko plnenie z predmetnej zmluvy sa stalo nemožné v zmysle § 575 ods. 1 OZ, s poukazom na vyššie uvedené ustanovenia zákona o bankách. Žalovaná napokon argumentovala, že aplikovanie Zákona o bankách predovšetkým upravuje činnosť bánk pôsobiacich v Slovenskej republike a preto je lex specialis na všetky právne vzťahy banky a nemožno jeho aplikovanie právne vylúčiť na žiaden právny vzťah, ktorého zmluvnou stranou je banka. Opierajúc sa o túto argumentáciu žiadala žalobný návrh zamietnuť.

Napokon žalovaná namietala aj samotnú existenciu Zmluvy o dôchodku, nakoľko žalovanému nie je známe, či žalobkyňa predložila súdu jej originál.

Ohľadom uvádzaného Nálezu Ústavného súdu SR žalovaná žiadala, aby súd naň neprihliadal, pretože ním nie je viazaný a takým výkladom práva je porušená ochrana vlastníckeho práva žalovanej, pretože neposkytuje vlastníckemu právu žalovanej rovnakú právnu ochranu, akú má garantovanú právnym poriadkom SR.

Žalovaná spolu s vyjadrením predložila rozsudok OS Banská Bystrica z 15.04.2013, č. k.12C/119/2010-584.

Súd vec prejednal, pričom vypočul právnych zástupcov strán sporu, oboznámil sa s predloženými listinami, najmä fotokópiou Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ zo dňa 11.07.1997, žiadosťou o poskytnutie plnenia z Podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s., Štatútom podporného dôchodkového fondu Slovenskej štátnej sporiteľne jeho dodatkom, výpoveďou zo dňa 26.10.2009 a ďalšími listinami predloženými v konaní a zistil nasledovný skutkový stav rozhodný pre posúdenie veci.

Žalobkyňa a žalovaná uzatvorili dňa 11.07.1997 Zmluvu o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu“ Slovenskej sporiteľne, a.s. (ďalej len „Zmluva o dôchodku“ a „PDF SLSP“), predmetom ktorej bolo doživotné plnenie z uplatneného a priznaného nároku na plnenie z PDF SŠTSP (teraz SLSP), podľa Štatútu tohto fondu a na základe ktorej sa žalovaný zaviazal vyplácať žalobkyni (ako príjemcovi) doživotne sumu 6.781 SKK (225,08 euro) mesačne, vždy k 15. dňu každého mesiaca až do dožitia žalobkyne, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci v ktorom začala žalobkyňa poberať starobný dôchodok alebo plný invalidný dôchodok, pričom vyplácanie plnenia skončí mesiacom, ktorého sa príjemca (žalobkyňa) dožila.

Dňa 26.10.2009 žalovaná uplatnila voči žalobkyni v zmysle § 582 Občianskeho zákonníka výpoveď z predmetnej Zmluvy, a to z dôvodu, že Zmluva o dôchodku bola uzavretá na dobu neurčitú a zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede. Platnosť a účinnosť Zmluvy o dôchodku mala skončiť ku dňu 31.03.2010. Počnúc mesiacom apríl 2010 prestala žalovaná žalobkyni vyplácať plnenie v zmysle Zmluvy o dôchodku, pričom žalobkyňa si sporný nárok, formou splatných mesačných plnení, počnúc aprílom 2010 uplatnila žalobami na súde a to najskôr spolu s ďalšími dotknutými bývalými zamestnankyňami žalovanej žalobou o neplatnosť výpovede zo Zmluvy o dôchodku, neskôr rozšírenou o nárok na plnenia za mesiac apríl 2010, ktorú súd zamietol (rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 12C/119/2010-584 zo dňa 15.04. 2013) a žalobou z 19.04.2013 o zaplatenie sumy 7.877,80 euro s príslušenstvom, ktorou si na tunajšom súde uplatnila splatné plnenia z predmetnej Zmluvy o dôchodku za obdobie máj 2010 až marec 2013 a ktorý jej uvedené nároky priznal naposledy za mesiac marec 2013 spolu s príslušenstvom (rozsudok OS Bratislava III. zo dňa 31.01.2014, č. k. 21C 61/2013-101).

Za nespornú medzi účastníkmi konania posúdil otázku uzavretia Zmluvy o poskytovaní plnenia z "Podporného dôchodkového fondu SLSP, a. s." zo dňa 11.7.1997, ktorej predmetom bolo doživotné plnenie z uplatneného a priznaného nároku na plnenie z PDF SLSP, a.s., podľa Štatútu PDF SLSP, a.s., pričom povinnosť plniť má odporca ako povinný a právo na plnenie má navrhovateľka ako príjemca. Z obsahu tejto zmluvy vyplýva, že plnenie vo výške sumy podľa čl. II (6.781,- Sk/225,08 euro) bude povinný vyplácať mesačne vždy k 15-temu dňu v mesiaci až do dožitia príjemcu počnúc mesiacom, nasledujúcim po mesiaci, v ktorom začal príjemca poberať starobný alebo invalidný dôchodok. Vyplácanie plnenia sa skončí mesiacom, ktorého sa príjemca dožil (čl. III zmluvy). Rovnako nebolo sporným, že odporca navrhovateľke do marca 2010 zo zmluvy plnil.

Spornou bola v konaní pred súdom prvého stupňa otázka platnosti, resp. neplatnosti výpovede zo dňa 26.10.2009, ktorou odporca uvedenú Zmluvu uzavretú s navrhovateľkou s účinnosťou od 31. 3. 2010 vypovedal, poukazujúc na závery Okresného súdu v Banskej Bystrici uvedené v rozsudku č. k. 12C/119/2010-584 zo dňa 15.04.2013, ktorým súd zamietol žalobu o neplatnosť spornej výpovede z 26.10.2009, podanú spoločne s viacerými dotknutými bývalými zamestnankyňami odporcu, z dôvodu platného vypovedania Zmluvy o dôchodku. V súvislosti s týmto rozhodnutím odporca aj namietal prekážku veci právoplatne rozsúdenej podľa § 159 ods. 3 O.s.p. (res iudicata). V danom konaní je táto otázka vo vzťahu k uplatneným nárokom otázkou predbežnou.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 578 Občianskeho zákonníka práva a povinnosti zaniknú uplynutím času, na ktorý boli obmedzené.

Podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak je dojednaná zmluva na dobu neurčitú, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strieť určitú činnosť a ak zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede, možno zmluvu vypovedať v lehote troch mesiacov ku dňu kalendárneho štvrtého roka.

Podľa § 842 Občianskeho zákonníka zmluvou o dôchodku sa zakladá niekomu na doživotne alebo inak určenú dobu neurčitého trvania právo na vyplácanie určitého dôchodku.

Podľa § 843 Občianskeho zákonníka sa zmluva o dôchodku musí uzavrieť písomne.

Podľa § 844 Občianskeho zákonníka právo na dôchodok nemožno previesť na iného. Splatné dávky možno však postúpiť.

V danom prípade Zmluva o poskytovaní plnenia z podporného dôchodkového fondu, je z právneho hľadiska bezpochyby zmluvou o dôchodku podľa citovaných ustanovení § 842 až § 844 Občianskeho zákonníka. Ide o zmluvu aspoň medzi dvoma osobami a to osobou, ktorá sa zaväzuje vyplácať dôchodok a osobou, ktorej bude dôchodok vyplácaný. Podstatnými náležitosťami zmluvy o dôchodku je okrem vymedzenia zmluvných strán, vymedzenie (určenie) neurčitej doby trvania, vymedzenie druhu a výšky dôchodku a určenie jeho periodicity. Okrem týchto podstatných náležitosť, môže zmluva o dôchodku upravovať aj iné práva a povinnosti účastníkov zmluvy.

Pre dobu trvania zmluvy o dôchodku, právna úprava kogentne zakladá možnosť uzavrieť túto zmluvu vždy len na dobu určitú keď stanovuje, že zmluva o dôchodku sa uzatvára buď na „doživotie“ alebo „inak určenú dobu neurčitého trvania“. Táto doba určitá nie je ohraničená konkrétnym termínom (dátumom), ale konkrétnou, určitou skutočnosťou, tzn. ide o určitú dobu neurčitého trvania a práve táto neurčitosť trvania doby, je charakteristickým znakom uvedeného zmluvného typu. Je na účastníkoch zmluvy o dôchodku, či si zvolia túto dobu buď na doživotie, kedy je doba trvania určitá a ohraničená smrťou prijímateľa alebo iným spôsobom ohraničenú určitú dobu neurčitého trvania, napr. doba štúdia a pod. Inak povedané pokiaľ je zmluva o dôchodku uzatvorená na „doživotie“, ide o dobu trvania zmluvy ohraničenú smrťou prijímateľa a je vyjadrením určitej doby neurčitého trvania zmluvy, keďže smrť fyzickej osoby predstavuje určitý okamih, ktorý je zrejme a isté, že nastane, avšak ktorý nemožno vopred určiť konkrétnym dátumom. Tzn. aj v prípade účastníkmi uzatvorenej Zmluvy o poskytovaní plnenia z podporného dôchodkového fondu zo 17.09.1997 bolo právo na vyplácanie dôchodku v prospech navrhovateľky ako príjemcovi dôchodku, časovo ohraničené a to právnou skutočnosťou, ktorou je v prípade doživotne určenej doby trvania, smrť navrhovateľky.

Potom v zmysle § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvu ktorá je uzatvorená na dobu určitú (i keď neurčitého trvania) nemožno vypovedať a výpoveď zo dňa 26.10.2009, na základe ktorej malo dôjsť k skončeniu zmluvy k 31.03.2010, je pre jej rozpor so zákonom absolútne neplatná (§ 39 OZ) a odporca bol povinný naďalej vyplácať navrhovateľke mesačný dôchodok podľa predmetnej Zmluvy.

Potom v zmysle § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvu ktorá je uzatvorená na dobu určitú (i keď neurčitého trvania) nemožno vypovedať a výpoveď zo dňa 26.10.2009, na základe ktorej malo dôjsť k skončeniu zmluvy k 31.03.2010, je neplatná a odporca bol povinný naďalej vyplácať navrhovateľke mesačný dôchodok podľa predmetnej zmluvy.

V tejto súvislosti súd poukazuje aj na judikatúru súdov v obdobných veciach a tiež konkrétne na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v obdobnej veci odmietol podané dovolanie a dospel k záveru, že zmluva bola uzatvorená platne, výpoveď považoval za neplatnú a zároveň uviedol, že na daný právny vzťah nemožno aplikovať zákon o bankách (6Cdo 50/2013).

Taktiež Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze č. k. II.ÚS 26/2012-33 zo dňa 25.4.2012, uviedol, že dojednanie takejto zmluvy je potrebné nepochybne považovať za dojednanie zmluvy na dobu určitú, že by bolo v rozpore s účelom a zmyslom právnej úpravy zmluvy o dôchodku pripustiť, aby istota poskytovania dôchodku oprávnenej osobe bola narušená možnosťou povinnej osoby kedykoľvek zmluvný vzťah ukončiť.

V súvislosti s námietkou odporcu, že pri uplatnenom nároku ide o inú ako bankovú činnosť, ktorá je odo dňa účinnosti § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou v rozpore so zákonom o bankách č. 483/2001 Z. z. a teda ide o banke zákonom zakázaný záväzok zo zmluvy a pokiaľ by aj tento záväzok v minulosti existoval tak zanikol, pre nemožnosť plnenia z predmetnej zmluvy v zmysle § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd uvádza, že z ustanovení citovaného zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, v znení platnom a účinnom od 01.01.2002 (§ 27 ods. 5 resp. s úč. od 01.01.2007 § 27 ods. 8, v nadväznosti na § 116 a § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou) vyplýva, že ustanovenia tohto zákona sa vzťahujú výlučne na „bankovú činnosť“, ktorou je v zmysle § 2 ods. 5 zákona o bankách, činnosť uvedená v § 2 ods. 1 ako prijímanie vkladov a poskytovanie úverov a činnosť konkrétne vymedzená v § 2 ods. 2 zákona o bankách a ďalej sa tento zákon vzťahuje na iné ako bankové činnosti, ktoré smie banka vykonávať pre iného výlučne v súvislosti s jej prevádzkou (§ 2 ods. 10 zákona o bankách). Zákon o bankách ako lex specialis upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk so sídlom na území Slovenskej republiky a niektoré vzťahy súvisiace s pôsobením zahraničných bánk na území Slovenskej republiky na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému (§ 1). Vzťah od ktorého navrhovateľka odvodzuje uplatnený nárok však takýmto vzťahom nie je. Z ustanovenia § 27 ods. 8 (od 1.1.2002 do 1.1.2007 znenie § 27 ods. 5) vyplýva, že banka a pobočka zahraničnej banky nesmú uzatvárať zmluvy za nápadne nevýhodných podmienok pre nich, najmä také zmluvy, ktoré ich zaväzujú na hospodársky neodôvodnené plnenie alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote alebo ktorými sú zjavne nedostatočne zabezpečené ich pohľadávky. Z hľadiska systematického zaradenia tejto právnej úpravy, s účinnosťou od 01.01.2002 zakazujúcej uzatváranie zmlúv uvedených v § 27 ods.

5 resp. od 01.01.2007 v § 27 ods. 8, v rámci šiestej časti zákona o bankách upravujúcej „Požiadavky na podnikanie banky“, v nadväznosti na „Základné ustanovenia“ zákona vyplýva, že sa tento zákaz vzťahuje na bankovú činnosť, ktorá je podnikateľskou (obchodnou) činnosťou banky vo vzťahu ku klientom banky a tiež na inú než bankovú činnosť, ktorou je len činnosť súvisiaca z prevádzkovou činnosťou banky, tzn. aj jej podnikateľskou činnosťou. Preto zákon o bankách č. 483/2001 Z. z., ktorý zrušil dovtedy účinný zákon č. 21/1992 Zb. o bankách odo dňa účinnosti, vytvoril okrem iného mechanizmus na zamedzenie tých podnikateľských činností, ktoré by boli v rozpore s novou právnou úpravou a ktoré sa v zmysle § 27 ods. 5 (resp. od 1.1.2007 ods. 8) v nadväznosti na § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou zákona č. 483/2001 Z.z., nadobudnutím účinnosti tohto zákona stali nemožnými. Uvedená právna úprava sa preto vzťahuje na podnikanie banky a pobočky zahraničnej banky a nevzťahuje sa na iné právne vzťahy, tzn. na zmluvný vzťah medzi navrhovateľkou a odporcom na základe uzatvorenej Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu SLSP a.s.“ z 17.08.1997, ktorá je podľa svojho obsahu a účelu zmluvou o dôchodku podľa § 842 a nasl. Občianskeho zákonníka,

V danom vzťahu odporca (pred transformáciou na akciovú spoločnosť SLSP. a.s. ako Slovenská štátna sporiteľňa) vystupoval ako zamestnávateľ vo vzťahu ku svojmu dlhoročnému zamestnancovi, odchádzajúceho do dôchodku a ktorý v rámci svojej sociálnej politiky v danom čase (nie svojej bankovej alebo inej činnosti vymedzenej podľa § 1 ods. 1 písm. a) a b) a ods. 3 zák. č. 21/1992 Zb. o bankách v znení platnom a účinnom od 01.02.1992), vytvoril osobitný fond za účelom podpory zabezpečenia životnej úrovne, ktorú pracovníci odporcu dosiahli v čase svojej pracovnej aktivity, na ocenenie ich vernosti, kvality ich práce a podporu stabilizácie pracovníkov odporcu (čl. I Štatútu Podporného dôchodkového fondu SŠTSP, ďalej len „Štatút“) a stanovil podmienky a kritéria jeho tvorby z použiteľného zisku (v tom čase rešpektujúc právne predpisy o finančnom hospodárení štátnych podnikov) a podmienky a kritéria pre poskytovanie plnenia z tohto fondu, obsiahnuté v Štatúte v znení jeho Dodatkov. Uvedené plnenie z Podporného dôchodkového fondu bolo za splnenia stanovených podmienok v zmysle V. v nadväznosti na čl. III. bod 6 Štatútu, obligatónym nárokom a na základe toho uzatvorila predmetnú Zmluvu o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu SLSP a.s.“ dňa 17.09.1997 s odporcom aj navrhovateľka. Obsahovou náplňou tejto zmluvy bolo potom poskytovanie plnenia z podporného dôchodkového fondu, formou pravidelne sa opakujúcej dávky, majúcej jednoznačne sociálny charakter a jej účelom od počiatku bolo prispievať touto formou na sociálne zabezpečenie svojich dlhoročných zamestnancov po odchode na dôchodok (starobný alebo plný invalidný). Tak v Štatúte ako aj v interných aktoch riadiacich zamestnancov odporcu, sa opakovane zdôrazňuje účel zriadenia uvedeného fondu ako výrazne humánneho spôsobu sociálnej a ekonomickej stabilizácie zamestnancov odporcu. Je zrejme, že predmetnú Zmluvu neuzatváral odporca ako podnikateľský subjekt pri výkone svojej podnikateľskej činnosti, ktorou je banková činnosť a iná s prevádzkou banky súvisiaca činnosť. Plnenie zo zmluvy o dôchodku, uzatvorenej v zmysle Občianskeho zákonníka, z dôchodkového fondu vytvoreného na podporu bývalých zamestnancov odporcu, nie je v rozpore s ustanovením § 27 ods. 8 (predtým § 27 ods. 5) v spojení s ustanovením 119 ods. 3 zákona o bankách. Zákon o bankách v žiadnom zo svojich ustanovení, neobmedzuje banky ako právnické osoby, ktorých predmetom podnikateľskej činnosti je banková činnosť a iná činnosť súvisiaca s jej prevádzkou podľa osobitného zákona, aby za splnenia zákonných povinností svoj čistý zisk použili podľa vlastného uváženia a disponibilný zisk rozdelili v podobe dividend a tantiém svojim akcionárom, členom predstavenstva, príp. použili časť zisku na vytvorenie sociálneho fondu. Rovnako odporca sám, za účelom sociálnej podpory svojich bývalých dlhoročných zamestnancov takýto fond vytvoril a sú z neho vyplácané plnenia z uzatvorených Zmlúv.

Vzhľadom na uvedené je možné uzavrieť, že poskytovanie plnenia zo Zmluvy z Podporného dôchodkového fondu SLSP a.s., ktorá je ako bolo uvedené, zmluvou o dôchodku podľa § 842 a nasl. Občianskeho zákonníka, nie je takou činnosťou banky akú ma na mysli uvedený zákon o bankách (podnikateľská, obchodná činnosť spočívajúca v prijímaní vkladov a poskytovaní úverov alebo v bankovej činnosti vymedzenej týmto zákonom v § 2 ods. 2 alebo inej ako bankovej činnosti súvisiacej s prevádzkou banky) a preto na ňu nie je možné aplikovať ustanovenia Zákona o bankách a súd preto nemohol akceptovať argumentáciu odporcu, že zmluva zanikla pre nemožnosť plnenia podľa § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na ustanovenia § 27 ods. 8, § 116 a § 119 ods. 3 zákona o bankách.

Na základe všetkých uvedených dôvodov súd posúdil nárok ako dôvodný a priznal ho navrhovateľke v uplatnenej výške, ktorá medzi účastníkmi nebola sporná.

Podľa § 159 ods. 2 O.s.p., výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého.

Podľa § 159 ods. 3 O.s.p., len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Platí, že rozsudok zamietajúci žalobu je prekážkou právoplatne rozhodnutej veci len v rozsahu rozhodnutia o predmete sporu (totožnosti predmetu rozhodovania). /V 10/1984/

Totožnosť veci je daná jednak totožnosťou účastníkov, jednak totožnosťou predmetu rozhodovania; v prieskumnom konaní podľa § 244 a nasl. OSP by išlo o totožný predmet rozhodovania, keby opravný prostriedok smeroval proti tomu istému rozhodnutiu, ktoré už bolo súdom preskúmané. /R 22/1979/

S ohľadom na uvedené, čo sa týka námietky veci právoplatne rozsúdenej podľa § 159 ods. 3 O.s.p. (res iudicata) a viazanosťou rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici v konaní sp. zn. 12C/119/2010 v spojení s uznesením KS v Banskej Bystrici z 29.11.2012, č.k. 15Co/13/2012-550, sú uvádza, že uvedené konanie z hľadiska predmetu sporu netvorí prekážku veci rozsúdenej (§ 159 ods. 3 O.s.p.), pre dané konanie a záväznosť uvedeného právoplatného rozhodnutia (§ 159 ods. 2 O.s.p.) nebráni tomu, aby si súd vo vzťahu k uplatneným nárokom, predbežne posúdil v danom konaní otázku platnosti výpovede, nakoľko súd nie je viazaný názorom iného súdu uvedenom v odôvodnení rozhodnutia v inom konaní, ktoré netvorí prekážku veci rozsúdenej. Vzhľadom k tomu, súd na túto námietku odporcu neprihliadal.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Týmto predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len "vládneho nariadenia").

Podľa § 3 ods. 1 vládneho nariadenia v znení platnom a účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3 ods. 1 vládneho nariadenia v znení platnom a účinnom od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa prechodného ustanovenia § 10c vládneho nariadenia k úprave účinnej od 01.02.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V danom prípade záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, preto výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013, aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola v období od 11.07.2012 do 07.05.2013 vo výške 0,75 %, tzn. výška úrokov z omeškania v tomto období bola 8,75 % p.a., v období od 08.05.2013 do 12.11.2013 vo výške ,50 %, tzn. výška úrokov z omeškania v tomto období bola 8,50 % p.a.; v období od 13.11.2013 do 10.06.2014 bola vo výške 0,25 %, tzn. výška úrokov z omeškania v tomto období bola 8,25 % p.a., v období od 11.06.2014 do 09.09.2014 vo výške 0,15 %, tzn. výška úrokov z omeškania v tomto období bola 8,15 % p.a. a v období od 10.09.2014 vo výške 0,05 %, tzn. výška úrokov z omeškania je 8,05 % p.a..

O príslušenstve pohľadávky, úrokoch z omeškania, súd rozhodol v zmysle citovaných ustanovení § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým

sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších prepisov. Odporca sa dostal s peňažným plnením - vyplatením mesačného dôchodku podľa Zmluvy do omeškania, a preto súd priznal navrhovateľke zákonné úroky z omeškania v uvedenej výške z priznaných súm za jednotlivé mesiace od 04/2013 do 04/2015 a to vždy odo dňa nasledujúceho po dni ich splatnosti, ktorým bol termín určený pre výplatu plnenia vždy do 15. dňa každého mesiaca (od 3. Zmluvy) až do zaplatenia, tak ako to je uvedené vo výroku rozsudku. Navrhovateľka si uplatnila úroky z omeškania v menšom rozsahu (%) a preto súd nejdúc nad rámec návrhu, ich priznal navrhovateľke ako boli uplatnené.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 5 O.s.p., trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov. Určiť výšku trov môže predseda senátu alebo samosudca až v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle zásady zodpovednosti za výsledok sporového konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a § 224 ods.3 O.s.p. a v spore úspešnej navrhovateľke priznal plnú náhradu trov konania v sume 1.179,47 euro a to za zaplatený súdny poplatok za návrh na začatie konania v sume 337,50 euro a náhradu trov právneho zastúpenia navrhovateľky spolu v sume 841,97 euro, vyčíslené podľa § 9, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c) a d), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, za 3 úkony právnej služby:

- prevzatie a príprava zastúpenia 02.02.2015 á 190,89 eur + RP 8,39 eur,
- písomný návrh na začatie konania zo dňa 23.04.2015 á 190,89 eur + RP 8,39 eur,
- 1 x účasť na pojednávaní dňa 17.05.2016 á 190,89 eur + RP 8,58 eur + 143,- eur náhradu za stratu času (§ 17 vyhl. 10 x 1 hod.) + 100,94 eur za cestovné výdavky za cestu BA -BB a späť (§ 15 a) vyhl. (410 km; 6,3l/100km; 1,003€/l; 0,183€/km).

Trovy právneho zastúpenia navrhovateľky v konaní predstavujú odmenu spolu s náhradami podľa cit. vyhlášky, spolu vo výške 841,97 euro (2 x 190,89 € + 2 x RP á 8,39 € + 1 x RP á 8,58 € + 143 € + 100,94 €).

Náhradu trov konania navrhovateľky v celkovej sume 1.179,47 euro, je odporca povinný podľa § 149 ods. 1 O.s.p., zaplatiť k rukám (na účet) právnej zástupkyne navrhovateľky JUDr. Janky Kmetovej, advokátky, ul. Prof. Sáru 44, Banská Bystrica, vedený v V., B.K., č. účtu: K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ust. § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (ust. § 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.